

ROZHODNUTÍ

Okresní soud v Bruntále jako povinný subjekt podle § 2 odst. 1 zákona číslo 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 2 písm. b) Instrukce Ministerstva spravedlnosti ze dne 24. 7. 2009, č. j.: 13/2008-SOSV-SP, na základě žádosti žadatelky xxx, narozené xxx, bytem xxx, o poskytnutí informace, která byla Okresnímu soudu v Bruntále doručena dne 23. 11. 2018,

vydává

podle ustanovení § 8a, § 15 odst. 1 a § 20 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), toto

rozhodnutí:

Žádost xxx, narozené xxx, bytem xxx, ze dne 23. 11. 2018, doručená Okresnímu soudu v Bruntále dne 23. 11. 2018, o poskytnutí informace, ve které bylo žádáno o poskytnutí a zaslání anonymizovaných rozsudků v trestních věcech zdejšího soudu, v nichž v roli osoby zúčastněné na řízení vystupuje pan xxx, narozený dne xxx v xxx, **se odmítá.**

Odůvodnění:

1. Okresní soud v Bruntále jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím ve znění pozdějších předpisů (dále jen InfZ) obdržel dne 23. 11. 2018 dle § 13 InfZ žádost žadatelky xxx, narozené xxx, bytem xxx.
2. Žadatelka požadovala poskytnutí a zaslání anonymizovaných rozsudků v trestních věcech zdejšího soudu, v nichž v roli osoby zúčastněné na řízení vystupuje pan xxx, narozený dne xxx v xxx.
3. Povinný subjekt tuto žádost posoudil a dospěl k závěru, že této žádosti nelze vyhovět.
4. Právo na informace je jedním ze základních lidských práv, kterým je realizována veřejná kontrola fungování demokratického státu. Právním předpisem, kterým je realizováno toto právo je InfZ.
5. Základním smyslem InfZ je zajištění práva veřejnosti na přístup k informacím veřejného sektoru, s výjimkou zákonem výslovně uvedených informací, a tomu odpovídající povinnost povinných subjektů poskytovat informace ze své působnosti. Účelem InfZ má být co nejširší realizace práva na informace, to vše při současné ochraně veřejného zájmu a práv jednotlivců a schopnosti povinných subjektů plnit své úkoly a s cílem zlepšit vztahy mezi veřejností a státními orgány.
6. Samotná povinnost poskytovat informace vychází z ustanovení § 2 odst. 1 InfZ, které stanoví, že vyjmenované povinné subjekty mají podle InfZ povinnost poskytovat informace vztahující se k jejich působnosti. Povinné subjekty tedy poskytují informace, které mají reálně k dispozici, respektive rovněž informace, které sice nemají, ale na základě povinnosti stanovené právním předpisem mít mají. Dotázaný soud je tedy povinen poskytovat veškeré informace související s

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová.

jeho působností, pokud jejich poskytnutí nebrání některé z ustanovení InfZ či jiného právního předpisu.

7. **Podle ustanovení § 11 odst. 4 písm. a) InfZ** povinné subjekty dále neposkytnou informace o probíhajícím trestním řízení.
8. **Podle ustanovení § 11 odst. 6 InfZ** povinný subjekt neposkytne informaci o činnosti orgánů činných v trestním řízení, včetně informací ze spisů, a to i spisů, v nichž nebylo zahájeno trestní řízení, dokumentů, materiálů a zpráv o postupu při prověřování oznámení, které vznikly činností těchto orgánů při ochraně bezpečnosti osob, majetku a veřejného pořádku, předcházení trestné činnosti a při plnění úkolů podle trestního řádu, pokud by se tím ohrozila práva třetích osob anebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti, vyhledávat nebo odhalovat trestnou činnost nebo stíhat trestné činy nebo zajišťovat bezpečnost České republiky. Ustanovení jiných zákonů o poskytování informací tím nejsou dotčena.
9. Primární povinností povinného subjektu je s ohledem na § 14 odst. 5 InfZ poskytnutí informace v souladu s žádostí. Omezení práva na informace vychází z principů uvedených v Listině základních práv a svobod a v Mezinárodním paktu o občanských a politických právech a je upraveno v § 7 až § 12 InfZ. Povinný subjekt při posuzování žádosti o informace musí vždy posoudit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací, jimiž jsou zejména osobní údaje (viz § 8a a § 8b InfZ a ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES), informace o soukromí, utajované informace, obchodní tajemství či další informace chráněné podle zvláštních zákonů, a v rozsahu odpovídajícím výsledku tohoto posouzení veškeré ostatní informace poskytně.
10. Při posuzování žádosti povinný subjekt vychází z respektu k principům minimalizace a selekce zakotveným v ustanovení § 12 InfZ, podle něhož povinný subjekt provede všechna omezení práva na informace tak, že poskytne požadované informace včetně doprovodných informací po vyloučení těch informací, u nichž to stanoví zákon. Při používání ustanovení o mezích základních práv a svobod musí být šetřeno jejich podstaty a smyslu. Taková omezení nesmějí být zneužívána k jiným účelům, než pro které byla stanovena.
11. Povinný subjekt při posuzování žádosti o informace musí vždy posoudit, zda požadované informace neobsahují některé z chráněných informací.
12. **Listinou základních práv a svobod čl. 7** je zaručena nedotknutelnost osoby a jejího soukromí. Omezena může být jen v případech stanovených zákonem. Dle čl. 10 odstavce 3 Listiny základních práv a svobod má každý právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo zneužíváním údajů o své osobě.
13. Ochrana soukromí fyzické osoby je konkretizována osobnostními právy jednotlivce (viz § 8a InfZ a **ustanovení § 84 až § 90 zák. č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku**, dále jen "o. z."), a také právem na ochranu osobních údajů (viz § 8a InfZ a ustanovení zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů).
14. **Podle ustanovení § 3 odst. 3 InfZ** se informací pro účely tohoto zákona rozumí jakýkoliv obsah nebo jeho část v jakémkoliv podobě, zaznamenaný na jakémkoliv nosiči, zejména obsah písemného záznamu na listině, záznamu uloženého v elektronické podobě nebo záznamu zvukového, obrazového nebo audiovizuálního.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová.

15. **Podle ustanovení § 4 odst. 1 InfZ** poskytují povinné subjekty informace na základě žádosti nebo zveřejněním.
16. **Podle ustanovení § 8a InfZ** povinný subjekt poskytne informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.
17. **Podle ustanovení § 15 odst. 1 InfZ** pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
18. **Podle ustanovení § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů** (dále jen “zákon o ochraně osobních údajů”), pro účely tohoto zákona se rozumí osobním údajem jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu.
19. **Podle ustanovení § 4 písm. d) zákona o ochraně osobních údajů** se subjektem údajů rozumí fyzická osoba, k níž se údaje vztahují, podle téhož ustanovení písm. e) se zpracováním osobních údajů rozumí mj. i předávání a zveřejňování osobních údajů.
20. Práva a povinnosti při zpracování osobních údajů, tzn. i při jejich předávání a zveřejňování, jsou upravena v ustanovení § 5 a násl. zákona o ochraně osobních údajů. Zákon o ochraně osobních údajů se vztahuje i na osobní údaje, které zpracovává soud jako státní orgán, přičemž má dle § 4 písm. j) zákona o ochraně osobních údajů postavení správce.
21. **Podle ustanovení § 5 odst. 2 zákona o ochraně osobních údajů** může správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů. Bez tohoto souhlasu je může zpracovávat pouze ve vymezených případech. Takovým případem je podle ustanovení § 5 odst. 2 písm. f) citovaného zákona situace, kdy poskytuje osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné anebo úřední činnosti, o jeho funkčním nebo pracovním zařazení. V tomto případě není Okresnímu soudu v Bruntále jakožto povinnému subjektu známo, že by se jednalo o takovou osobu.
22. Soud je zároveň dle § 10 zákona o ochraně osobních údajů povinen při zpracování osobních údajů dbát na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů.
23. Vzhledem k tomu, že na posuzovanou žádost nedopadá žádná z výjimek předvídaných § 5 odst. 2 věta druhá písm. a) až g) zákona o ochraně osobních údajů, je nezbytnou podmínkou pro poskytnutí osobních údajů žadateli souhlas fyzické osoby, které se příslušný osobní údaj týká (§ 5 odst. 2 věta první zákona o ochraně osobních údajů). Tento souhlas v daném případě není dán.
24. Pokud jde o případná trestní řízení skončená, pak žádosti žadatelky nelze vyhovět s ohledem na § 8a InfZ, který stanoví, že informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Občanskoprávní úprava ochrany osobnosti v § 81 a násl. o. z. navazuje a provádí ústavněprávní ochranu obsaženou v čl. 10 Listiny základních práv a svobod. Ta stanoví, že každý má právo, aby byla zachována jeho lidská důstojnost, osobní čest, dobrá

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová.

pověst a chráněno jeho jméno, a že každý má právo na ochranu před neoprávněným zasahováním do jeho života. Ustanovení § 81 o. z. určuje, že chráněna je osobnost člověka, vč. jeho přirozených práv. Ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy. Podle judikatury Evropského soudu pro lidská práva i českých soudů je ochrana osobnosti (zejm. cti) poněkud umenšena u osob veřejného zájmu a zejm. pak u osob veřejně činných (např. politiků). Občanský zákoník zakazuje zasáhnout do soukromí jiného, není-li k tomu zákonný důvod. Zejména nelze bez svolení člověka narušit jeho soukromé prostory, sledovat jeho soukromý život nebo o tom pořizovat zvukový či obrazový záznam, využívat záznamy pořízené o soukromém životě člověka třetí osobou, nebo takové záznamy o jeho soukromém životě šířit. Ochrana soukromí zahrnuje i uvážení zda mohou být informace týkající se soukromí zpřístupněny jiným subjektům a pokud ano, v jakém rozsahu a jakým způsobem (viz např. usnesení NS 30 Cdo 1870/2011). Ochrana soukromí však není neomezená. V případě střetu s ústavním právem na informace je třeba intenzitu zásahů poměřovat v testu proporcionality.

25. Osobním údajem je podle § 4 písm. a) zákona o ochraně osobních údajů jakákoliv informace týkající se určeného nebo určitelného subjektu údajů. Subjekt údajů se považuje za určený nebo určitelný, jestliže lze subjekt údajů přímo či nepřímo identifikovat zejména na základě čísla, kódu nebo jednoho či více prvků, specifických pro jeho fyzickou, fyziologickou, psychickou, ekonomickou, kulturní nebo sociální identitu. Do přímé identifikace subjektu údajů řadíme konkretizaci osoby uvedením jejího jména, příjmení a adresy. Do nepřímé identifikace pak patří jakákoliv jiná kombinace osobních údajů, která umožní jednoznačně od sebe odlišit konkrétní fyzické osoby: datum narození, rodné číslo, číslo bankovního účtu, vzhled osoby, její výška, váha, barva vlasů a očí, údaje o majetku, rodinný stav, vzdělání, zaměstnání aj., vztahují-li se k určené či určité osobě. Základním kritériem pro posouzení toho, zda se jedná o osobní údaj či nikoliv, je reálná možnost zjištění identity fyzické osoby, resp. možnost jejího kontaktování.
26. V souvislosti s výše popsaným stávajícím pojetím osobních údajů je třeba zmínit, že s účinností od 25. 5. 2018 nabylo účinnosti nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 4. 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů), známé pod anglickou zkratkou "GDPR", které stanoví pravidla týkající se ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a pravidla týkající se volného pohybu osobních údajů. Jeho hlavním účelem je ochrana základních práv a svobod fyzických osob, a zejména jejich právo na ochranu osobních údajů. Toto nařízení mezi možné identifikátory člověka přidává lokační údaje (zařízení schopné zjišťovat a/nebo sledovat pohyb) a síťový identifikátor (IP adresa, cookies, aj.). Mezi prvky lidské identity zařazuje genetický aspekt. Kromě pojmu "osobní údaj" definuje zákon o ochraně osobních údajů také pojem "citlivý osobní údaj", kterým je dle § 4 písm. b) citovaného zákona osobní údaj vypovídající o národnostním, rasovém nebo etnickém původu, politických postojích, členství v odborových organizacích, náboženství a filozofickém přesvědčení, odsouzení za trestný čin, zdravotním stavu a sexuálním životě subjektu údajů. Jde také o genetický údaj subjektu údajů a biometrický údaj, který umožňuje přímou identifikaci nebo autentizaci subjektu údajů. GDPR nepoužívá termín "citlivé osobní údaje", ale definuje zvláštní kategorii osobních údajů, kterým přiznává zvláštní režim ochrany. Zároveň stanoví přísnější povinnosti spojené se zpracováním této zvláštní kategorie osobních údajů. Kromě jiného jde o podmínku výslovného souhlasu s poskytnutím tohoto údaje. Subjekt údajů by musel explicitně prohlásit, že souhlasí se zpracováním svých citlivých údajů k vymezenému účelu. Takováto podmínka je pro citlivé údaje stanovena již ve stávajícím zákoně o ochraně osobních údajů - viz § 9 písm. a), kde jsou stanovena i další pravidla pro tento souhlas. Zásadní rozdíl GDPR oproti zákonu o ochraně osobních údajů spočívá v tom, že se z kategorie těchto

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicřová.

zvláštních, resp. citlivých údajů vydělují údaje o odsouzení pro trestný čin, pro které byla vytvořena zvláštní kategorie, a zpracovávat je je možné pouze za zprísněných podmínek.

27. Při poskytování osobních údajů dle zákona o svobodném přístupu k informacím dochází ke střetu práva na svobodný přístup k informacím s právem na ochranu osobních údajů. Také právo na ochranu osobních údajů má svou ústavní oporu - článek 10 odst. 3 Listiny stanoví, že "každý má právo na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o své osobě". I z důvodu ústavního zakotvení obou práv klade judikatura důraz na takovou interpretaci zákona o ochraně osobních údajů, která nevyloučí jeho aplikaci, ale bude v maximální míře přihlížet k právu veřejnosti na informace. V některých případech může nad zájmem na ochranu osobních údajů převážit zájem práva na informace.
28. Povinný subjekt ve vztahu k výše uvedenému posoudil žádost žadatelky v celém jejím kontextu, se zohledněním přílehlavé judikatury a vzal přitom do úvahy jak zájem žadatelky na poskytnutí informací tak práva zcela konkrétně a individuálně určené dotčené osoby na ochranu jejich osobních údajů a soukromí.
29. Z veřejně dostupných údajů na internetu vyplývá, že jméno xxx se objevilo v médiích v souvislosti s kauzou xxx premiéra xxx a jeho syna xxxx. Z žádných veřejně dostupných údajů nevyplývá, že by xxx zastával jakoukoli volenou či jmenovanou veřejnou funkci či že by pobíral jakékoli finanční prostředky z veřejných zdrojů. Povinný subjekt tedy uvažil, že xxx je běžným občanem, který má právo na ochranu svého soukromí a (citlivých) osobních údajů v nejvyšší možné míře, jako kterýkoli jiný „normální člověk“, který nezastává žádnou např. politickou funkci či se sám o své vůli neangažuje na veřejnosti v umělecké, sportovní či jiné veřejnosti sledované oblasti.
30. V případě této žádosti, kdy nebyl dán souhlas xxx, jakožto subjektu údajů ke zpracování jeho osobních údajů, došlo ke kolizi dvou na stejné úrovni stojících základních lidských práv (práva osoby na informace a práva na ochranu informací), proto bylo zapotřebí provést test proporcionality. Test proporcionality sestává ze tří kritérií, a to testu vhodnosti, potřebnosti a porovnání závažnosti obou kolizí stojících základních práv (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 1 As 142/2012 a ze dne 6. 12. 2012, sp. zn. 1 As 169/2012). Po provedení tohoto testu, má Okresní soud v Bruntále za to, že veřejný zájem na zveřejnění požadované informace nepřevažuje. V poskytnutí požadované informace nelze spatřovat žádný širší význam pro společnost a možnost participace občanské společnosti ve věcech veřejných.
31. Údaje z případného trestního řízení či s trestním řízením související jsou nepochybně (dle dikce zákona i s ohledem na prostou logiku) citlivými osobními údaji, které nemají a nesmějí být veřejně přístupné. Sama okolnost, že se v minulých dnech stalo jméno xxx mediálně známým (bez jeho přičinění), na výše uvedeném nic nemění.
32. Jelikož se jedná o žádost vztahenou ke konkrétní osobě, již cílem není zjistit informace o činnosti povinného subjektu, ale zjistit informace výhradně o konkrétní osobě bez jejího souhlasu k zpracování osobních údajů Okresní soud v Bruntále, jakožto povinný subjekt ve smyslu zákona o svobodném přístupu k informacím, žádost žadatelky odmítl v souladu s dikcí § 15 odst. 1, v souvislosti s ust. § 8a zákona o svobodném přístupu k informacím.
- 33.

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení, ve dvou vyhotoveních, prostřednictvím Okresního soudu v Bruntále k Ministerstvu spravedlnosti České republiky.

Bruntál 30. listopadu 2018

JUDr. Hana Beranová, v. r.
předsedkyně soudu

Shodu s prvopisem potvrzuje Monika Morbicrová.